

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. IV. Animas puerorum, & eorum qui cum solo peccato originali, vel etiam veniali hinc discesserunt, non excitare hos tumultus & terrificationes?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

12. Sed & illi ad viuos redeunt, non vt rebus nostris prospiciant verum vt suis consulant. vt nostras preces, inquam, atq; patrocini obtineant. Quando autem vel preces, vel patrocina per eos, quos hos strepitus excitant, expetita?

13. Tertios similiter duæ causæ prohibere videntur. prima est, quod mortem hominum illi præscire non valeant, quocirca nec vlla eius signa dare: altera, quod etsi scire valeant, id tamen officij nobis impendere non permittat odium nostræ salutis, quo flagrant maximo.

CAP. IIII.

Animas puerorum, & eorum, qui cum solo peccato Originali, vel etiam veniali hinc discesserunt, non excitare hos tumultus & terrificationes.

1. **S**unt præter eas animas, quæ vel in cælo degunt, vel inferni pœnas experiuntur, vel expiantur igne purgatorio; aliæ quædam, eorum scilicet hominum, qui aut cum solo originali peccato ex hac vita discesserunt, aut ad Originale venialia quædam, vt vocamus, adiecerunt. Ab his tumultus hos excitari fortè existimauerit quis. nec vt apparet, immeritò.

2. Cùm enim ad cælum admitti illæ non possint, ob onus peccati, quod circumferunt: & peccatum ipsorum inferni intolerabilibus cruciatibus vindicari (vt quidam volunt) non debeat; alicubi videtur ipsis inter homines aliquis esse posse locus, vbi quamuis non profus miseram, non tamen felicem vitam agant.

3. Hic verò, inter alia etiam hoc officij genus subire dici posse videntur; vt horum tumultuum sint authores: & quam ipsi secuturam mortem intelligunt, eandem externis quibusdam signis & argumentis hominibus reuelent ac denuncient.

4. Quid enim toto tempore agerent? quas occupationes haberent? diuinorum contemplatio illis negata est: naturalium rerum cognitio apud ipsos est parua: in iis, quæ præsentibus obseruant, se occupant: inter quæ, cùm possit esse mors hominum; omnino & illam videntur posse præscire; & eandem his tumultibus denunciare.

5. Porro hoc officij genus iis potissimum animabus tribuendum videtur, quæ cum Originali venialia peccata coniunxerunt. Cùm

eni

enim hoc nomine aliqua, sensus etiam, & non damni tantum, poena dignæ sint; & illa, quæ in inferno infligitur, nimis pro leuibus istis erratis videatur grauis; nonne dici posset iustissimum esse, si ad hanc hos tumultus & strepitus excitandi conditionem damnati dicantur?

Omnino enim Spiritibus hisce poena esse videtur, & certis locis astringi; & hominum conditiones morbosque obseruare, & viuentes mortis aliquorum certiores reddere; atque aliquando funebrem pompam instituere, & deducere. 6.

Porro licet poena hæc hisce Spiritibus tribuatur, non tamen putandum est omnium animas, qui huius conditionis sunt, hoc supplicij genus experiri. Non vnus est Deo modus, quo peccata vindicet. punit quosdam hac, quam nunc explicauimus ratione, cum aliis alias seruat rationes, sine vlla tamen eorum, qui puniuntur, iniuria. 7.

Probabiliter hæc, vt videtur, dicuntur, vtrum verè, nullus facile, nisi cui reuelatio aliunde facta est, dixerit. Veruntamen & hæc assertio difficultatem habet non paruum: quod sequentibus docemus. 8.

Primum omnium vnde constat inter homines Spiritus hos locum aliquem habere? Esto post extremum iudicij diem hunc mundum sint inhabitaturi, quod tamen iam inter viuos degant, nostrisque rebus intersint, dici potest, probari non potest. 9.

Deinde, sit illis inter viuos locus aliquis. vnde viuorum mortes scire possunt, non solum quæ naturales sunt, verum etiam violentas? An fortè naturas hominum plenè perspectas habent? vt quamdiu vitam suam propagare possint valeant cognoscere? Et si hoc detur, violentas mortes, quæ à libera procedunt voluntate, quomodo cognoscent? 10.

Tertio, solet Deus Angelorum opera vtî, si quid hominibus velit significatum. hinc nomen administratoriorum Spirituum adepti sunt. quod si igitur homines præsentis & instantis mortis monere velit, Angelorum, non horum Spirituum opere vtetur. 11.

Addo, quod cum hoc strepitu quandoque coniuncta sunt aliqua, quæ vix illis Spiritibus videntur posse tribui. Quis enim tantas ipsorum vires dixerit; quantæ requiruntur ad maximos, qui aliquando excitantur, strepitus? ad grauissima, quæ obseruata sunt translata onera? Et si strepitus hos ipsorum vires excedere negare nolumus, quis illis tribuat, vt pompam funebrem instituant, & suis viribus absoluant. 12.

*Bonos Angelos non esse authores tumultuum, qui
prænnuncij mortis esse solent.*

1. Vm (vt dictum est) humanorum Spirituum opera terrificationes hæ, & tumultus nocturni, de quibus disputatio est, non fiant, omnino necesse est ad Angelos ipsos transferri, quorum non parvæ sunt in hoc sensibili mundo cum hominum genere occupationes.
2. Quoniam verò hi duplicis generis sunt, & contrariorum pro-
pmodum studiorum, vtriusque tribuendi sunt. gravem habet disputa-
tionem. facilius est Discipulum hic quam Doctorem agere.
3. Qui rem ipsam, quæ agitur, velit attendere; cum mortis homi-
nes admonere videantur, atque in reddendâ De orationem vocari;
facile sibi patietur persuaderi; hæc non improborum Spirituum,
qui salutem hominum oderant; sed bonorum, qui eandem
amant; opera esse & functiones.
4. Qui verò omnia diligentius secum expendet haud parum ani-
mo fluctuabit. Quid, quod contrarias cogitationes facile admittat?
Si enim in his terrificationibus propositum est, vt mortis homines
admoneantur, quid quæso opus est tot tumultibus? tanto strepitu?
pompe etiam funebri, & sexcentis aliis; ùm multo facilioribus ra-
tionibus mortis homines admonere valeant?
5. Accedit quod certum ex hoc strepitu argumentum subsecu-
tura mortis peti non possit. Quis enim, vtrum mortis indicium
sit, dixerit; an ob aliam causam excitetur? Esto postquam mors
subsecuta est, mortis signum fuisse dicere possimus; sed tamẽ dum
excitaretur, mortis argumentum esse, certo dici non potuit.
6. Et vt mortis certissimum sit signum, nondum tamen cuius
mortem portendat sciri potest. quapropter cum singuli, qui in viâ
aliqua familia cõmorantur, ad se illum pertinere existimare pos-
sint, frustra hæc à bonis Angelis opera susciperetur.
7. Aliis etiam locis, quam vbi is, qui mortem obit, strepitus hic
auditus est, & auditur frequenter; aliis locis hæc mortis pronõsti-
ca signa observata. Novimus Moguntia mortuum, cuius mortem
signa non Moguntia, sed alio loco, vbi is prædia sua atq; facultates
habebat, præcesserunt: quomodo verò hic absentibus signis, vt ad
mortem se compararet, moneri potuit?
8. Quo tempore plerique animam exhalaverunt, eodem ipso tu-
multus excitati sunt non rarò. at verò tum eo sine excitatione esse,
vt ad